

Belgisch Instituut voor
postdiensten en telecommunicatie

**Advies van de Raad van het BIPT
van donderdag 26 maart 2021
inzake
het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 27
februari 2019 betreffende het aanbieden van
elektronisch aangetekende zendingen via het eBox-
platform**

INHOUDSOPGAVE

1. Voorwerp	3
2. Juridische context	3
2.1. Elektronisch aangetekende zending	3
2.2. Het eBox-platform.....	5
2.3. Tussentijdse opmerkingen	7
3. Onderzoek van het wetsvoorstel.....	7
3.1. Streefdoel	7
3.2. Opmerkingen.....	8
3.2.1. De eBox als centraal platform.....	9
3.2.2. Eerste wijziging: de toevoeging van de aanbieders van gekwalificeerde aangetekende zendingen aan de eBox	10
3.2.3. Tweede wijziging: de verplichting tot registratie voor ondernemingen	11
4. Conclusie.....	13

1. Voorwerp

1. De commissie Economie, Consumentenbescherming en Digitale agenda van de Kamer van volksvertegenwoordigers heeft op 24 februari 2021 aan het BIPT een verzoek om advies gericht over een wetsvoorstel (ingediend door de heer Michael Freilich) tot wijziging van de wet van 27 februari 2019 betreffende het aanbieden van elektronisch aangetekende zendingen via het eBox-platform¹.
2. Het doel van het wetsvoorstel is om de ontwikkeling van de elektronisch aangetekende zending te bevorderen door in te grijpen op bepaalde obstakels die werden vastgesteld zoals het gebrek aan geregistreerde gebruikers en de verspreiding van de gebruikers over verscheidene concurrerende platformen.
3. Dit advies wordt verstrekt krachtens artikel 14, § 1, 1°, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.

2. Juridische context

2.1. Elektronisch aangetekende zending

4. Verordening (EU) nr. 910/2014 van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG (hierna de "eIDAS-verordening")² definieert het juridische kader van toepassing op de vertrouwensdiensten, waaronder de "diensten voor elektronisch aangetekende bezorging". In België werd de verordening van kracht bij de wet van 21 juli 2016, de "wet eIDAS en elektronische archivering"³. De kwalificatie, het toezicht en de controle van de vertrouwensdienstverleners in België is krachtens de wet van 21 juli 2016 toegewezen aan de FOD Economie.⁴
5. De eIDAS-verordening definieert de "dienst voor elektronisch aangetekende bezorging" als *"een dienst die het mogelijk maakt gegevens via elektronische middelen tussen derden te verzenden en die bewijs verschafft ten aanzien van het hanteren van de verzonden gegevens, met inbegrip van bewijs van het verzenden en ontvangen van de gegevens, en die de verzonden gegevens beschermt tegen het risico van verlies, diefstal, beschadiging of*

¹ Wetsvoorstel van 12 november 2020 tot wijziging van de wet van 27 februari 2019 betreffende het aanbieden van elektronisch aangetekende zendingen via het eBox-platform, Parl. st., Kamer (zitting 2020-2021), Doc. 55-1641/001.

² Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG, PB L 257 van 28.8.2014, blz. 73-114.

³ Wet van 21 juli 2016 tot uitvoering en aanvulling van de verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG, houdende invoeging van titel 2 in boek XII "Recht van de elektronische economie" van het Wetboek van economisch recht, en houdende invoeging van de definities eigen aan titel 2 van boek XII en van de rechtshandhabingsbepalingen eigen aan titel 2 van boek XII, in de boeken I, XV en XVII van het Wetboek van economisch recht, *B.S.* 28/09/2016.

⁴ Art. I.18, 16°, van het Wetboek van economisch recht.

onbevoegde wijzigingen”⁵. Er wordt een onderscheid gehanteerd tussen de gekwalificeerde en niet-gekwalificeerde diensten.

6. Voor de **niet-gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging** geldt het principe van non-discriminatie ten opzichte van zijn fysieke alternatief, in die zin dat zijn juridische gevolg en de ontvankelijkheid van de via die weg verzonden en ontvangen gegevens als gerechtelijke bewijsstukken niet mogen worden geweigerd om de eenvoudige reden dat deze dienst in elektronische vorm wordt aangeboden of niet beantwoordt aan de eisen van de gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging⁶.
7. De **gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging** houdt op zich het voordeel in dat een vermoeden geldt van:
 - de integriteit van de gegevens;
 - de verzending van die gegevens door de geïdentificeerde afzender;
 - de ontvangst daarvan door de geïdentificeerde geadresseerde;
 - de nauwkeurigheid van de datum en het tijdstip van verzending en van ontvangst, zoals aangegeven door de gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging⁷.
8. Bovendien preciseert artikel XII.25, § 7, van het Wetboek van economisch recht:

"Onder voorbehoud van de toepassing van bijzondere wettelijke of reglementaire eisen wordt, wanneer in een wettelijke of reglementaire tekst, uitdrukkelijk of stilzwijgend, een aangetekende zending wordt opgelegd, geacht aan deze verplichting te zijn voldaan door gebruik te maken van een dienst van gekwalificeerde elektronische aangetekende zending.

Onder voorbehoud van de toepassing van bijzondere wettelijke of reglementaire eisen wordt, wanneer in een wettelijke of reglementaire tekst, uitdrukkelijk een aangetekende zending wordt opgelegd, gebruik gemaakt van een gekwalificeerde dienst van elektronische aangetekende zending, als de gebruiker van de dienst opteert voor de elektronische weg"⁸

9. Deze realiteit wordt nog weerspiegeld in artikel 27 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten⁹, dat luidt dat "In alle wetten die betrekking hebben op aangelegenheden als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet en hun uitvoeringsbesluiten moeten de woorden "ter post aangetekende zending", "ter post aangetekende brief", "ter post aangetekend schrijven" of elke andere soortgelijke verwijzing, begrepen worden in de zin van een aangetekende zending zoals gedefinieerd in artikel 2, 9°, van deze wet of van een elektronisch aangetekende zending overeenkomstig verordening (EU) nr. 910/2014 van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van richtlijn 1999/93/EG, en dit ongeacht de aanbieder van postdiensten door wie deze zending werd bezorgd. "

⁵ Art. 3, § 36, van de eIDAS-verordening.

⁶ Art. 43, § 1, van de eIDAS-verordening.

⁷ Art. 43, § 2, van de eIDAS-verordening.

⁸ Onderstreping toegevoegd.

⁹ B.S., 9 februari 2018.

10. De gekwalificeerde elektronisch aangetekende bezorging biedt dus een juridisch geldig alternatief voor de fysieke aangetekende zending.
11. De gekwalificeerde vertrouwensdienstverleners die in België zijn gevestigd en de aangeboden vertrouwensdiensten, zijn opgenomen in de door de Europese Commissie gepubliceerde lijst. Tot op heden zijn twee gekwalificeerde vertrouwensdienstverleners op het stuk van elektronisch aangetekende bezorging geregistreerd bij de FOD Economie: "Connect Solutions" en "Unifiedpost"¹⁰.
12. Voor het overige merken we op dat de Belgische wetgever ook heeft voorzien in een derde optie, tussen de elektronische dienst en de fysieke dienst: de **hybride aangetekende zending**, bestaande in een gekwalificeerde aangetekende zending, gematerialiseerd en onder omslag gestoken door de gekwalificeerde verlener van een elektronisch aangetekende zending, op verzoek van de afzender, vervolgens voor bezorging overhandigd aan een postdienstverlener in het bezit van een vergunning toegekend door het BIPT¹¹.

2.2. Het eBox-platform

13. Het eBox-platform, ontwikkeld door de vzw Smals¹², vindt zijn wettelijke bestaansreden in de wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox¹³. Het doel ervan bestaat erin de overheidsinstanties (gebruikers) in staat te stellen om via elektronische weg berichten uit te wisselen met natuurlijke personen, ondernemingen of andere overheidsinstanties¹⁴.
14. Dit juridisch kader voorziet in werkelijkheid in twee verschillende eBox'en:
 - **De eBox voor burgers**, die de FOD bevoegd voor Digitale Agenda dient aan te bieden¹⁵ en die de overheidsinstellingen in staat moet stellen om ¹⁶elektronische berichten uit te wisselen met natuurlijke personen die daarmee hebben ingestemd¹⁷;
 - **De eBox voor ondernemingen**, die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid dient aan te bieden¹⁸ en die de overheidsinstellingen in staat moet stellen om elektronische

¹⁰ Connect Solutions: www.aangetekende.email; Unifiedpost: www.unifiedpost.com.

¹¹ Art. XII.N2 van het Wetboek van economisch recht.

¹² De vzw Smals (www.smals.be/nl) stelt zich tot doel haar leden te ondersteunen op het vlak van informatiebeheer en aanverwante materies ter bevordering van een geïntegreerde ICT-dienstverlening. Smals richt zich op de overheidsinstellingen in de sociale en gezondheidssector en op activiteiten die voor alle overheidsinstellingen schaalvoordelen en synergiën kunnen opleveren.

¹³ Wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox, *B.S.* 15/03/2019. De eBox wordt gedefinieerd als: "de dienst aangeboden door de federale overheidsdienst bevoegd voor Digitale Agenda die gebruikers toelaat om elektronische berichten uit te wisselen met natuurlijke personen of hun vertegenwoordigers en de dienst aangeboden door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid die gebruikers toelaat om elektronische berichten uit te wisselen met houders van een ondernemingsnummer zoals bepaald in artikel III.16 van het Wetboek van Economische Recht of hun vertegenwoordigers." (art. 2, 3° van de wet van 27 februari 2019).

¹⁴ Parl. st., Kamer, Doc. 54-3442/001, blz. 4.

¹⁵ Wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox, art. 3, eerste lid.

¹⁶ De wet definieert "bericht" als "alle schriftelijke mededelingen, inclusief brieven en zendingen van gegevens, ongeacht de drager" (art. 2, 2°, van de wet van 27 februari 2019).

¹⁷ De instemming kan op elk moment worden ingetrokken (art. 6 van de wet van 27 februari 2019).

¹⁸ Wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox, art. 3, tweede lid.

berichten¹⁹ uit te wisselen met houders van een ondernemingsnummer. De voorbereidende werken precisieren: *"Deze houders van een ondernemingsnummer worden desgevallend door specifieke sectorale regelgeving opgelegd worden [sic!] om de eBox te gebruiken."*²⁰

15. Artikel XII.24, § 3, van het Wetboek van economisch recht²¹bepaalt dat: *"De eBox en de componenten voor elektronische handtekeningen, elektronische aangetekende zendingen, elektronische tijdstempel, elektronische zegels en elektronische archivering, die gebruikt worden voor de werking van de eBox"* onder de uitsluiting vallen waarin artikel 2.2. van de eIDAS-verordening voorziet, dat luidt: *"Deze verordening is niet van toepassing op de verlening van vertrouwensdiensten die uitsluitend [worden gebruikt - n.v.d.v.] in systemen die gesloten zijn als gevolg van nationaal recht of overeenkomsten tussen een welbepaalde groep deelnemers."*²²..
16. Artikel 7 van de wet van 27 februari 2019 bepaalt dat de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox dezelfde rechtsgevolgen tot stand brengt als de uitwisseling op niet-elektronische dragers en dat deze uitwisseling wordt geacht te voldoen aan een eventuele verplichting tot gebruik van een aangetekende zending al dan niet met ontvangstbewijs.²³.
17. De nodige technische en organisatorische maatregelen om een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen moeten evenwel erop gericht zijn dat ze:
 - de oorsprong en de integriteit van de inhoud van het bericht verzekeren;
 - de vertrouwelijkheid van de inhoud van het bericht waarborgen.

¹⁹ De wet definieert "bericht" als "alle schriftelijke mededelingen, inclusief brieven en zendingen van gegevens, ongeacht de drager" (art. 2, 2°, van de wet van 27 februari 2019).

²⁰ Parl. st., Kamer, Doc. 54-3442/001, blz. 4. Dat is het geval wat betreft bepaalde uitwisselingen met de FOD Financiën (cf. de wet van 26 januari 2021 betreffende de dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de burgers, rechtspersonen en bepaalde derden en tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en wetten, B.S. 12/02/2021, art. 14 en 57).

²¹ Cf. ook considerans 21 van de eIDAS-verordening die luidt: *"Deze verordening dient ook te voorzien in een algemeen wetgevingskader voor het gebruik van vertrouwensdiensten. Zij mag echter geen algemene verplichting scheppen om elektronische vertrouwensdiensten te gebruiken of om een toegangspunt voor alle bestaande vertrouwensdiensten te installeren. De verordening mag met name niet voorzien in de verlening van diensten die uitsluitend binnen gesloten systemen gebruikt worden tussen een welbepaalde groep deelnemers, en die geen gevolgen hebben voor derden. Systemen die zijn opgezet bij bedrijven of overheden voor het beheer van interne procedures waarbij gebruik wordt gemaakt van vertrouwensdiensten, behoren bijvoorbeeld niet onder deze verordening te vallen. Alleen vertrouwensdiensten die aan het publiek verleend worden en gevolgen hebben voor derden moeten voldoen aan de vereisten van deze verordening."*

²² Art. XII.24, § 3 WER: *"§ 3. Bij toepassing van artikel 2, paragraaf 2, van verordening 910/2014 worden alle componenten die gebruikt worden voor elektronische handtekeningen, elektronische aangetekende zendingen, elektronische tijdstempel en elektronische archivering, die gratis of tegen betaling worden geleverd door een administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, in uitvoering van de opdrachten die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, uitgesloten van het toepassingsgebied van verordening 910/2014, van deze titel en van zijn bijlagen. Echter, de artikelen 25, paragraaf 1, 41, paragraaf 1, en 43, paragraaf 1, van verordening 910/2014, zijn van toepassing op de componenten gebruikt voor elektronische handtekeningen, elektronische aangetekende zendingen en elektronische tijdstempel, als bedoeld in het eerste lid."*

²³ Artikel 7 van de wet van 27 februari 2019 bepaalt: *"De elektronische uitwisseling van berichten via de eBox brengt dezelfde rechtsgevolgen tot stand als de uitwisseling op niet-elektronische dragers en deze uitwisseling wordt geacht te voldoen aan een eventuele verplichting tot gebruik van een aangetekende zending al dan niet met ontvangstbewijs."*

Informaticabeveiligingstechnieken moeten bovendien:

- de gebruiker en de bestemming ondubbelzinnig kunnen identificeren en authenticeren en het tijdstip van de verzending en ontvangst ondubbelzinnig vaststellen;
- een bewijs van verzending en ontvangst van de zending registreren in het systeem en ter beschikking stellen;
- de identiteit van de gebruiker en de bestemming, het tijdstip van de verzending en de ontvangst, de kennisgeving en het uniek nummer toegekend aan het bericht registreren;
- systeemfouten vaststellen en de tijdstippen registreren waarop systeemfouten verhinderen dat er wordt verzonden of ontvangen en deze informatie beschikbaar maken voor de belanghebbenden²⁴.

2.3. Tussentijdse opmerkingen

18. Een gekwalificeerde aangetekende zending en het "bericht" dat verzonden wordt via de eBox vormen twee, juridisch gelijkwaardige equivalenten voor de klassieke aangetekende zending.
19. Het essentiële verschil tussen die twee manieren van communicatie bestaat erin dat een gekwalificeerde elektronisch aangetekende zending, die rechtstreeks voortvloeit uit de eIDAS-verordening, zich richt tot elk type van gebruiker (openbaar of privé), terwijl het eBox-platform dient voor verkeer tussen de overheid en privépersonen (burgers of ondernemingen) en afwijkt van het juridische kader dat vastgesteld wordt door de eIDAS-verordening²⁵.

3. Onderzoek van het wetsvoorstel

3.1. Streefdoel

20. De memorie van toelichting bij het wetsvoorstel gaat uit van de vaststelling dat ondanks de vele voordelen van elektronisch aangetekende zendingen in vergelijking met het papieren alternatief (prijs, snelheid, gemak en beperktere milieu-impact), het aantal gebruikers van de platformen van de aanbieders van deze diensten erg beperkt blijft.
21. Connect Solutions heeft bijvoorbeeld 50.000 aangetekende zendingen elektronisch verzonden in 2019. Dat aantal zal allicht stijgen en in de loop van 2021 oplopen tot 300.000 elektronisch aangetekende zendingen. Dat volume zou evenwel niet eens 1% vertegenwoordigen van het totale aantal aangetekende brieven die fysiek worden verzonden en dat terwijl de optie van de elektronisch aangetekende zending al sinds 2016 bestaat.
22. Het bestudeerde wetsvoorstel wil dan ook de ontwikkeling van de elektronisch aangetekende zending vergemakkelijken, door bepaalde belemmeringen die zich in de praktijk lijken voor te doen aan te pakken.

²⁴ Art. 4 van de wet van 27 februari 2019.

²⁵ Met uitzondering van de artikelen 25, § 1, 41, § 1, et 43, § 1, van de eIDAS-verordening, die betrekking hebben op het rechtsgevolg (zie de punten 6 en 7 van dit advies).

23. De voornaamste belemmering voor de ontwikkeling van de elektronisch aangetekende zending, zoals geïdentificeerd door de auteur van het voorstel, zou de verplichting zijn om zich **vooraf te laten registreren** op het platform van een gekwalificeerde aanbieder om via die weg berichten te kunnen ontvangen.
24. Als de geadresseerde zich nog nooit heeft laten registreren op het platform, wordt hij uitgenodigd om de aangetekende zending in elektronische vorm te aanvaarden en op te halen, maar hij is daartoe niet verplicht. Indien de aangetekende zending niet in elektronische vorm wordt opgehaald, wordt die zending omgezet in materiële vorm en met het oog op bezorging verzonden naar een klassieke aanbieder van postdiensten.
25. Het wetsvoorstel gaat ervan uit dat het systeem zijn meerwaarde pas zal kunnen bewijzen wanneer meer ondernemingen zich daarbij aangesloten zullen hebben²⁶. Welnu, op dit moment zijn er maar weinig gebruikers voor die elektronische alternatieven geregistreerd en dus is er maar weinig zichtbaarheid; dit vormt een vicieuze cirkel die het wetsvoorstel wil doorbreken.
26. Het toenemend aantal aanbieders zou bovendien het probleem verergeren via een verstrooiingseffect van de gebruikers gelinkt aan de **toename van de concurrerende platformen**²⁷. Een gebruiker die geregistreerd is op het ene platform zou immers de wens kunnen hebben om een brief te verzenden naar een geadresseerde die geregistreerd is op een ander platform. Bijgevolg zou eenzelfde gebruiker zich moeten laten registreren op verschillende platforms om toegang te krijgen tot de elektronisch aangetekende zendingen van verschillende afzenders.
27. Het wetsvoorstel wil deze belemmeringen uit de weg ruimen op twee manieren:
 - ten eerste, door de aanbieders die op die markt actief zijn via de eBox te centraliseren door deze aanbieders op te nemen in de lijst van de "gebruikers" van de eBox (zie opmerkingen onder punt 3.2.3 hierna), en;
 - ten tweede, door het gebruik van elektronisch aangetekende zendingen te vergemakkelijken en te stimuleren via een verplichting voor de ondernemingen om zich op de eBox te laten registreren (zie opmerkingen onder punt 3.2.4 hierna).

3.2. Opmerkingen

28. Dit advies spreekt zich niet uit over de opportuniteit van een wetgevende bemoeienis om de ontwikkeling van de elektronisch aangetekende zending aan te moedigen, maar het beperkt zich ertoe de gepastheid van de aangewende middelen om dat doel te bereiken te onderzoeken, alsook de moeilijkheden die door het wetsvoorstel ontstaan zoals het nu is geformuleerd.

²⁶ Par. St., Kamer (zitting 2020-2021), Doc. 55-1641/001, blz. 5.

²⁷ Parl. st., Kamer (zitting 2020-2021), Doc. 55-1641/001.

3.2.1. De eBox als centraal platform

29. Het wetsvoorstel beoogt het eBox-platform aan te wijzen als centraal platform op gebied van elektronisch aangetekende zendingen. Naar analogie van de fysieke brievenbus, zou er aldus maar één digitale brievenbus bestaan.²⁸
30. Volgens de auteur van het wetsvoorstel zou zo'n oplossing de volgende voordelen bieden²⁹.
31. **Ten eerste** zouden de aanbieders van gekwalificeerde vertrouwensdiensten "e-mailoperatoren" kunnen worden via het platform en aangetekende zendingen van niet-openbare instanties beschikbaar stellen³⁰.
32. Volgens het BIPT zou het feit van de aanbieders van elektronisch aangetekende zendingen toegang te verlenen tot de eBox het inderdaad mogelijk maken voor de geadresseerden van die zendingen om ze in ontvangst te kunnen nemen via één platform en zich niet meermaals te moeten laten registreren voor elke dienstenaanbieder. Deze centralisatie is dus inderdaad een voordeel vanuit het standpunt van de **geadresseerden**. Vanuit het standpunt van de **afzender** daarentegen lijkt de gekwalificeerde elektronisch aangetekende zending nog de registratie te vergen via het specifieke platform van elke aanbieder³¹.
33. Het wetsvoorstel verduidelijkt dat de aantasting van de concurrentie beperkt zou moeten zijn omdat het platform het enkel mogelijk maakt om elektronisch aangetekende zendingen in ontvangst te nemen³². Het wetsvoorstel lijkt evenwel op korte termijn de burgers en/of de ondernemingen de mogelijkheid te willen bieden om via die weg elektronisch aangetekende zendingen naar de overheid te verzenden³³. Het platform zou dan een systeem voor **tweerichtingsverkeer** worden waarmee burgers en/of ondernemingen berichten kunnen verzenden naar de overheid of onder elkaar. In dat laatste geval zou erover moeten worden gewaakt dat de afzender voldoende op de hoogte is van de karakteristieken van de verschillende diensten die hem via de eBox beschikbaar zouden worden gesteld, zodat hij werkelijk vrij is om met voldoende kennis van zaken een keuze te maken.
34. In elk geval, is het ten aanzien van deze centralisatie van de ontvangst (en *a fortiori* indien het gecentraliseerde systeem ook wordt uitgebreid naar verzendingen) belangrijk om erop toe te zien dat **voorwaarden inzake eerlijke mededinging in stand worden gehouden tussen de betreffende dienstenaanbieders** (de huidige en toekomstige). In het bijzonder zou erover moeten worden gewaakt dat al deze aanbieders toegang kunnen krijgen tot de eBox onder dezelfde voorwaarden, met name in termen van interoperabiliteit. Daartoe lijkt een raadpleging van de sector noodzakelijk.
35. Indien het bovendien de bedoeling is dat de eBox een centraal platform wordt, kan worden verondersteld dat andere platforms, bijvoorbeeld voor archivering (Doccle, Zoomit), eveneens in de eBox geïntegreerd zouden kunnen worden. Het is dus evenzeer absoluut noodzakelijk

²⁸ Par. St., Kamer (zitting 2020-2021), Doc. 55-1641/001, blz. 5.

²⁹ Toelichting bij het wetsvoorstel 55K1641, 1 maart 2021, blz. 5.

³⁰ Ibid.

³¹ Toelichting bij het wetsvoorstel 55K1641, 1 maart 2021, blz. 4.

³² Toelichting bij het wetsvoorstel 55K1641, 1 maart 2021, blz. 4.

³³ Toelichting bij het wetsvoorstel 55K1641, 1 maart 2021, blz. 4.

om ervoor te zorgen dat de interoperabiliteit van het platform met alle spelers op de markt voor vertrouwensdiensten gewaarborgd wordt.

36. **Ten tweede** is, naast het eigenlijke principe van een centraal platform, de keuze voor specifiek de eBox gerechtvaardigd omdat dankzij het **beheer van de digitale brievenbus door de overheid**, zekerheid zou kunnen worden geboden over de levenslange verstrekking van diensten, in tegenstelling tot een handelsonderneming die failliet kan gaan of haar activiteit kan stopzetten³⁴. Bovendien zou het eBox-platform het voordeel bieden van **beveiligd, gebruiksvriendelijk, betrouwbaar en reeds operationeel** te zijn³⁵.
37. Deze bewering moet worden genuanceerd, omdat er nu eenmaal duurzame alternatieven bestaan, zoals de toekenning van een concessie voor een dienst van algemeen economisch belang (DAEB), overeenkomstig artikel 106 VwEU.

3.2.2. **Eerste wijziging: de toevoeging van de aanbieders van gekwalificeerde aangetekende zendingen aan de eBox**

38. De eerste voorgestelde wijziging heeft tot doel de gekwalificeerde verleners van vertrouwensdiensten inzake diensten voor elektronisch aangetekende bezorging (nieuw lid "j") toe te voegen aan de lijst van de **gebruikers van de eBox**, waarin artikel 2 van de wet van 27 februari 2019 voorziet.
39. Daardoor zouden deze verleners bevoegd zijn om elektronische berichten die door derden verzonden worden beschikbaar te maken voor burgers en ondernemingen die voordien op de eBox geregistreerd zijn³⁶.
40. Hoewel het belang om de eBox voor deze verleners toegankelijk te maken bewezen lijkt, kan het vreemd lijken om in die toegang te voorzien als gebruikers (art. 2) en niet als erkende dienstverleners (art. 11, § 1).
41. Artikel 2 vermeldt immers de overheidsinstellingen die berichten verzenden, terwijl artikel 11, § 1, bepaalt: "*De federale overheidsdienst bevoegd voor Digitale*

Agenda kan dienstverleners die geen overheidsinstanties zijn, erkennen, zodat deze dienstverleners de elektronische berichten van gebruikers voor natuurlijke personen kunnen ontsluiten. De erkenning heeft enkel betrekking op de ontsluiting van de eBox door de erkende dienstverleners, en heeft geen enkel rechtsgevolg voor eventuele bijkomende diensten die de dienstverleners aanbieden aan de bestemmingen op basis van een overeenkomst tussen de erkende dienstverleners en de bestemmingen, overeenkomstig § 6." ¹ Wij onderlijnen.³⁷

³⁴ Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers, Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 27 februari 2019 betreffende het aanbieden van elektronisch aangetekende zendingen via het eBox-platform (ingediend door de heer Michael Freilich), 12 november 2020, DOC 55 1641/001, blz. 6; Toelichting bij het wetsvoorstel 55K1641, 1 maart 2021, blz. 3.

³⁵ Par. St., Kamer (zitting 2020-2021), Doc. 55-1641/001, blz. 5.

³⁶ Par. St., Kamer (zitting 2020-2021), Doc. 55-1641/001, blz. 6.

42. In voorkomend geval zou deze mogelijkheid om dienstverleners te erkennen die geen overheidsinstanties zijn, uitgebreid kunnen worden, zodat ook zij elektronische berichten van derden (en niet meer enkel van de gebruikers) beschikbaar kunnen stellen aan fysieke personen (via de eBox voor burgers) en aan ondernemingen (via de eBox voor ondernemingen).
43. Bovendien moet eraan worden herinnerd dat het platform is gecreëerd voor de uitwisseling van elektronische berichten tussen overheidsinstanties (gebruikers) en natuurlijke personen, ondernemingen of andere overheidsinstanties³⁸. Zoals hierboven is vermeld (punt 2.2) wijkt de eBox af van het eIDAS-rechtskader waaraan de gekwalificeerde verleners van elektronisch aangetekende zendingen dan weer onderworpen zijn. Die situatie kan een bron van onduidelijkheid zijn over het stelsel dat op hen van toepassing zou zijn in die context, en dat zou gepreciseerd moeten worden³⁹.
44. Tot slot doet de erkenning van de gekwalificeerde verleners van vertrouwensdiensten inzake elektronisch aangetekende zendingen als gebruiker van het platform de vraag rijzen van de relevantie van de uitsluiting van artikel XII.24, § 3, van het Wetboek van Economisch Recht, bedoeld voor eBox in artikel 3 van de wet van 27 februari 2019.

3.2.3. Tweede wijziging: de verplichting tot registratie voor ondernemingen

45. De tweede manier beoogt **de ondernemingen te verplichten om zich in de eBox te laten registreren**, via de invoeging van een nieuw artikel 11/1 dat als volgt luidt:

“De ondernemingen, zoals gedefinieerd in artikel I.1 van het Wetboek van economisch recht, zijn verplicht om zich te laten registreren op het platform van de eBox.

Nieuwe ondernemingen zijn verplicht om deze registratie te voltooien binnen negentig dagen na hun aanvraag voor een ondernemingsnummer.

Bestaande ondernemingen zijn verplicht om deze registratie te voltooien binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze wet.”⁴⁰

³⁸ Kamer van volksvertegenwoordigers, Wetsontwerp inzake elektronische uitwisseling van berichten zendingen via de eBox, 7 januari 2019, memorie van toelichting, DOC 54 3442/001, blz. 4.

³⁹ Wat betreft de diensten met toegevoegde waarde waarvan sprake in art. 11, § 6, verduidelijkt de memorie van toelichting bij de wet van 27 februari 2019 het volgende: “Voor de bijkomende diensten die de erkende dienstverlener buiten het kader van de erkenning zou verlenen, blijven de bepalingen van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG en van boek XII van het Wetboek van Economisch Recht van toepassing. Deze bijkomende diensten vallen niet onder de uitsluiting voorzien in artikel XII.24, § 3, van het Wetboek van Economisch Recht.” (Parl. st., Kamer, Doc. 54-3442/001, blz. 11).

⁴⁰ Wij merken op dat overwogen wordt om het voor kleine ondernemingen mogelijk te maken om niet onderworpen te worden aan deze verplichtingen tot inschrijving op het openbare centrale platform eBox, voor een bepaalde periode (Toelichting bij het wetsvoorstel 55K1641, 1 maart 2021, blz. 3.)

46. De ondernemingen zouden dus verplicht zijn om zich te laten registreren op dat centrale platform en daar te beschikken over één digitale brievenbus.
47. Het fundamentele belang dat voorgesteld wordt in de memorie van toelichting is om elke particulier, die zelf ook op de eBox geregistreerd is, in staat te stellen om makkelijk het "digitale adres" van een onderneming te vinden via haar ondernemingsnummer, en daaraan makkelijk op beveiligde manier een elektronisch aangetekende zending toe te sturen, bijvoorbeeld om een abonnement stop te zetten of voor elke andere soort van contractuele verbintenis⁴¹.
48. Deze voordelen zouden volgens de memorie van toelichting het gebruik van elektronisch aangetekende zendingen door particulieren moeten stimuleren en een sneeuwbaaleffect veroorzaken naar aanleiding van het gebruik dat voor de ondernemingen verplicht wordt gesteld als geadresseerden van gekwalificeerde elektronisch aangetekende zendingen⁴².
49. Allereerst levert de maatregel een belang op voor de consumenten, die aldus over een centraal repertorium van de "digitale adressen" van elke onderneming zouden beschikken gekoppeld aan een makkelijke technische mogelijkheid om naar die adressen een aangetekend schrijven te sturen dat juridisch valabel is.
50. Hoewel reeds andere middelen bestaan om het elektronische adres van een onderneming te vinden (Kruispuntbank van de Ondernemingen, algemene zoekmachine, ...), zou de combinatie van dit repertorium met de directe toegang tot de dienst voor elektronisch aangetekende zendingen allereerst een meerwaarde betekenen die het verhoopte sneeuwbaaleffect met zich kan brengen.
51. In de huidige stand van het wetsvoorstel, lijkt het evenwel dat men voor de verzending van een elektronisch aangetekende zending uit de interface van de eBox moet gaan om in te loggen op het platform van de verlener. Welnu, zonder deze combinatie van het centrale repertorium en de mogelijkheid om te verzenden, lijkt de meerwaarde van de beoogde oplossing onzeker. Bijgevolg is het niet zo zeker of de verplichting voor de ondernemingen om zich op de eBox te laten registreren op zichzelf geschikt is om het doel te bereiken dat door het wetsvoorstel wordt nagestreefd.

⁴¹ Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers, Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 27 februari 2019 betreffende het aanbieden van elektronisch aangetekende zendingen via het eBox-platform (ingediend door de heer Michael Freilich), 12 november 2020, DOC 55 1641/001, blz. 6; Toelichting bij het wetsvoorstel 55K1641, 1 maart 2021, blz. 4.

⁴² Ibid.

4. Conclusie

52. Los van de vraag of een wetgevende bemoeienis ter zake opportuun is, maakt het BIPT voorbehoud bij de geschiktheid van de voorgestelde wijzigingen (althans in de huidige versie van het wetsvoorstel dat voor advies is voorgelegd) om het doel te bereiken om de ontwikkeling van de markt voor diensten voor elektronisch aangetekende zendingen te vergemakkelijken.
53. Bovendien beveelt het BIPT aan om erop toe te zien dat eerlijke mededingingsvoorwaarden in stand worden gehouden tussen de verschillende huidige of toekomstige spelers op de markt.
54. In het bijzonder zou erover moeten worden gewaakt dat al deze aanbieders toegang kunnen krijgen tot de eBox onder dezelfde voorwaarden, met name in termen van interoperabiliteit. Daartoe lijkt een raadpleging van de sector noodzakelijk.

Axel Desmedt
Lid van de Raad

Jack Hamande
Lid van de Raad

Luc Vanfleteren
Lid van de Raad

Michel Van Bellinghen
Voorzitter van de Raad